

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 016207 16 Uvp
Banjaluka, 15.10.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Duške Mutić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi S.M. iz S., koga zastupa punomoćnik G.M., advokat iz BL, (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 01-337-7-12/14/15 od 25.02.2015. godine tuženog Načelnika opštine R., u predmetu zaključivanja sporazuma o naknadi štete nastale od divljači, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 016207 15 U od 13.01.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 15.10.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv osporenog akta bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv zaključka Odjeljenja za ... Opštine R. broj 04-337-7-8/14 od 25.11.2014. godine. Tim prvostepenim zaključkom odbijen je zahtjev tužioca za naknadu štete od medvjeda podnesen dana 11.09.2014. godine.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je zakonito postupio tuženi kada je ostavio na snazi zaključak prvostepenog organa od 25.11.2014. godine kojim je zahtjev tužioca za naknadu štete odbijen, iako bi pravilno bilo da je zahtjev tužioca za zaključivanje sporazuma o naknadi štete odbačen kao neblagovremen, s obzirom na to da iz podataka upravnog spisa i obrazloženja zaključka proizilazi da tužilac štetu nije prijavio u roku propisanom odredbom člana 59. stav 1. Zakona o lovstvu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 60/09 i 50/13 - u daljem tekstu: Zakon o lovstvu), dakle odmah, a najkasnije u roku od tri dana od dana kada je šteta nastala. Ovo stoga što iz podnesene prijave tužioca o nastaloj šteti od 11.09.2014. godine, te zapisnika Komisije za ... od 16.09.2014. godine proizilazi da je tužilac za štetu saznao desetak dana prije nego što ju je prijavio nadležnom prvostepenom organu, tačnije na dan kada mu je krava nestala s obzirom na to da je Komisiji potvrdio da je u tom periodu viđao medvjeda, da je isti u susjednom selu ubio nekoliko krava, te da je identično kao Komisija odmah po nestanku krave, a shodno tragovima medvjeda i uništenju ograde na mjestu ispaše, mogao zaključiti da je štetu pričinio upravo medvjed.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija njenu zakonitost zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu iznosi da je sud podržao zaključak tuženog i njegovog prvostepenog organa da tužilac prijavu o počinjenoj šteti od divljači nije podnio u roku propisanom odredbom člana 59. stav 1.

Zakona o lovstvu (odmah, a najkasnije u roku od tri dana kad je šteta nastala), pri čemu su organi uprave te dalje i sud zanemarili okolnost da je oblast naknade štete regulisana i odredbom člana 376. Zakona o obligacionim odnosima koja propisuje subjektivni i objektivni rok, odnosno propisuje da potraživanje naknade štete zastarijeva računajući od dana kada je oštećeni saznao za štetu i osobu koja je štetu učinila. Ovo stoga što je tužilac tek dana 09.09.2014. godine našao ostatke krave kada mu je bilo jasno da je kravu ubio medvjed, što se moglo vidjeti po tragovima na licu mjesta a što je potvrdila Komisija, pri čemu je napomenuo da na dan kad je nestala krava nije znao šta se sa njom desilo, da li je ukradena ili joj se dogodilo nešto slično. Stoga je sud nezakonito postupio kada je pobijanom presudom podržao zaključke organa uprave pogrešno primjenjujući samo odredbu člana 59. stav 1. Zakona o lovstvu, ne dovodeći je u vezu sa odredbom člana 376. stav 1. i 2. Zakona o obligacionim odnosima, te sa praksom sudova, konkretno stavom Vrhovnog suda Republike Srpske iz presude broj 75 0 P 019622 13 Rev od 19.05.2015. godine iz koje proizilazi da se identifikacija mrtvog tijela prednika tužioca koji je ranije nestao poistovjećuje sa danom smrti kao danom nastankom štete. Zbog navedenog predlaže da sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu preinači na način da tužbu uvaži i osporeni akt poništi te da tuženog obaveže da mu nadoknadi već tražene troškove sastava tužbe od strane advokata u iznosu od 877,50 KM sa troškovima sastava ovog zahtjeva u iznosu od 1.316,25 KM.

Tuženi je putem Pravobranilaštva RS, Sjedište zamjenika BL dostavio odgovor na zahtjev u kome navodi da je isti neosnovan, a pobijana presuda zakonita, jer je podržala pravilan stav organa uprave da tužilac ne može ostvariti pravo na zaključenje sporazuma o naknadi štete nastale od divljači u ovom postupku, jer iz rezultata dokaznog postupka proizilazi da prijavu o počinjenoj šteti nije podnio u roku propisanom odredbom člana 59. stav 1. Zakona o lovstvu. Zbog navedenog predlaže da sud zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu i odgovor na zahtjev shodno odredbi člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), kao i cjelokupne spise upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba izjavljena protiv osporenog akta tuženog od 25.02.2015. godine, uz iznošenje valjanih i jasnih razloga od strane suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva. U zahtjevu on suštinski i prevashodno insistira na tome da su organi uprave te dalje nižestepeni sud bili dužni da u razrješenju predmetne upravne stvari primijene Zakon o obligacionim odnosima, gubeći iz vida važnu okolnost da konkretni upravni postupak nije parnica za naknadu štete. Naime, ovaj upravni postupak se inicira i vodi da bi došlo do zaključenja sporazuma o naknadi štete od divljači, propisanog odredbom člana 60. stav 1. i 2. Zakona o lovstvu, a preduslov za zaključenje tog sporazuma je između ostalog blagovremena prijava štete u smislu člana 59. stav 1. Zakona o lovstvu, znači odmah a najkasnije u roku od tri dana od dana kada je šteta nastala. Ovaj rok tužilac evidentno nije ispoštovao, što su pravilno zaključili organi uprave a podržao nižestepeni sud, jer je u prijavi štete od 11.09.2014. godine sam naveo da mu je krava nestala deset dana ranije, što znači da je mogao i morao već tada izvršiti prijavu, posebno što se na zapisnik Komisije izjasnio da je imao saznanje o postojanju medvjeda na ovom području kojeg je viđao u tom periodu, a koji je u susjednom selu već ubio nekoliko krava.

To konačno znači da je prvostepeni organ imao ovlašćenje da odbaci zahtjev tužioca za zaključenje sporazuma o naknadi štete primjenom odredbe člana 59. stav 1. Zakona o lovstvu, na koju se i pozvao, a ne da odbije zahtjev za naknadu štete, kako je to pravilno naveo

nižestepeni sud osnovano zaključujući da ovaj propust nije od uticaja na prava tužioca, pri čemu je tužilac, kao i svaki drugi oštećeni, imao mogućnost da svoje pravo na eventualnu naknadu štete ostvari u parničnom postupku po odredbama Zakona o obligacionim odnosima, a u kojem postupku se utvrđuju subjektivni i objektivni rokovi na koje se on poziva u zahtjevu. Uostalom i odredbom člana 60. stav 3. Zakona o lovstvu je propisano da ako ne dođe do sporazuma, oštećeni može podnijeti tužbu nadležnom sudu radi utvrđivanja štete i njene visine, a koju mogućnost je tužilac mogao iskoristiti ukoliko je smatrao da postoji odgovornost tuženog i drugih pravnih lica za štetu koja mu je prouzrokovana od strane divljači.

Slijedom prednjeg izlaganja, ovaj sud nalazi da pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakovitosti iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija kao neosnovan, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Odluka o troškovima postupka iz stava 2. izreke ove presude se zasniva na odredbi člana 49a. stav 1. ZUS, s obzirom da je zahtjev tužioca odbijen, pa proizlazi da on nije uspio u ovom postupku, zbog čega mu ne pripada pravo na naknadu troškova istog.

Zapisničar
Duška Mutić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić